

РЕШЕНИЕ

№ 10585

гр. София, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3239** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 3702/01.08.2023 г. по НАХД № 6359/2023 г., Софийски районен съд, НО, 14-ти състав е отменил електронен фиш № [ЕГН]/01.09.2021 г. издадено от Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на „ЛЕВЕТОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление в [населено място], р-н „В.“,[жк], [улица], представлявано от управителя Е. К. В., е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП във връзка с чл.10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

Срещу така постановеното съдебно решение е постъпила касационна жалба от името на представляващия Агенция „Пътна инфраструктура“ – председателят на УС чрез пълномощника му юрк. Д., като се иска отмяната на съдебното решение; В касационната жалба са изложени твърдения за установеност на нарушението по точно регламентирания в закона доказателствен способ - съставяне на доклад от поддържаната от Агенцията Електронна система за събиране на пътни такси; не били представени доказателства, които да оборят презумптивната доказателствена стойност на тези доклади; претендира се и правилно приложение на закона относно установяването на нарушението и санкционирането му – чл.167а, ал.1 от ЗДвП във вр. с чл.10, л.1 от ЗП. Излага доводи за неправилност на приетото в съдебното решение

че законодателят не е предвидил възможност за ангажирането на административно-наказателната отговорност по чл.179, ал.3б ЗДвП с здаването на електронен фиш при условията на чл.189ж от ЗДвП, буквалното тълкуване на разпоредбата довело до неправилното съдебно решение., за допустимостта процесното нарушение да се санкционира чрез издаването на ЕФ се позовава на съдебна практика – Решение № 5298/27.12.2022г. по анд1092/ 2022г. на СРС и Решение № 1601на РС Пловдив по анд 2793/2022г. По тези съображения се иска от касационната инстанция да отмени обжалваното съдебно решение и да постанови решение, с което да потвърди ЕФ.

ОТВЕТНИКЪТ по касационната жалба срещу съдебното решение – „ЛЕВЕТОН“ ЕООД в писмен отговор на л.20 от делото чрез адв. К. А., оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана, счита решението на СРС за правилно и постановено в съответствие с закона., излага доводи в подкрепа на изводите на съда, в това число доводи за тежестта на доказване на конкретното административно нарушение, и по приложението на закона – разширителното тълкуване на чл.189ж, ал.1 ЗДвП счита за недопустимо, налице бил законодателен пропуск, позовава се на съдебна практика в идентичен смисъл на приетото от СРС в конкретното съдебно решение., на административни и районни съдилища. Счита фактите за индикация за превратно упражняване на правомощия от страна на АПИ и издава актове, които законът изрично не бил предвидил, ярък пример за погазване на правото на защита на санкционираното лице.

В заключение в писмения отговор, и който се поддържа в съдебно заседание – в ход по същество от адвоката, се изтъква и довод от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за пътищата, публикуван за обществено обсъждане на 30.03.2023г. , с който се предвиждало изричното добавяне и на чл.179, ал.3а и ал. 3б от ЗДвП към хипотезите, в които по чл.189ж, ал.1 ЗДвП се предвижда издаването на ЕФ. Допълнително се позовава на чл.10б, ал. 7 ЗДвП, в сила от 01.01.2024г. С този аргумент адв. Л. направи изявление за действащ по-благоприятен закон към настоящия момент. По тези съображения се иска от касационната инстанция да остави в сила обжалваното съдебно решение.

ПРОКУРОРЪТ - представи заключение за неоснователност на касационната жалба.

С Определение № 218/19.01.2024 г. по НАХД № 6359/2023 г., Софийски районен съд, НО, 14-ти състав е оставил без уважение молбата на „ЛЕВЕТОН“ ЕООД за изменение на Решение № 3702/01.08.2023 г. в частта му на разноските. - молба от 05.09.2023 г. като се претендира присъждането им в пълен размер от 720 лева.

Срещу така постановеното определение е постъпила частна жалба от името на „ЛЕВЕТОН“ ЕООД чрез адв. Л., с която се иска от касационната инстанция да отмени обжалваното определение на СРС като неправилно поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Прилага съдебна практика за сведение на съда. Претендира се по същество, че разглежданото дело е със специфичен характер, и с утвърдена правна сложност, тъй като регламентацията на нарушения, свързани с ТОЛ такси е нова и към настоящия момент се сформирала съдебна практика по такъв вид дело. Това изисквало проучването на множество съдебни актове на националните съдилища, също така отношенията, свързани с използването на републиканската пътна мрежа са предмет на уредба от специални закони и редица разпоредби по прилагането им, в конкретния случай процесуалният представител на дружеството е

положила значителни усилия за изготвяне и депозиране на жалба с предмет нова правна регламентация и за осъществяването на процесуално представителство, а в правната рамка са включени не само национална правна уредба, но и европейска такава, която придавала допълнителна правна сложност на този тип дела. Счита, че адвокатското възнаграждение се дължи до размера на уговореното, доказателство за претендираните разноски – списъкът за претендираните разноски, били представени, а присъждането на разноски в минимален размер ще оцети интересите на представляваното дружество. Излага доводи, че размерът на претендираното възнаграждение не е прекомерен, на основание чл.78, ал.5 ГПК, цитира съдебна практика на РС Ихтиман.и на АССГ и ВАС от 2021г. по този въпрос, излага и доводи по правилното определяне на възнаграждението по Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и се позовава на съдебна практика. По тези съображения иска от съда да отмени обжалваното определение и да присъди на дружеството сумата в размер на 720 лв. за разноски за процесуално представителство. Ответникът по частната жалба - Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ), излага становище за допустимост на частната жалба, но неоснователност по същество. Излага доводи, че не е придадено обратно действие на разпоредбите за новите размери на адвокатските възнаграждения, като минималните размери по Наредбата са приложими към момента на сключването на договора за процесуално представителство. Счита, че делото не се отличава с обособена фактическа и правна сложност и не са налице основания за присъждането на възнаграждение за процесуално представителство над минималния. Позовава се на постановеното решение на Съда на ЕС по преюдициално дело C-438/22 във връзка с преценката по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност като цитира диспозитива на решението. По тези съображения счита, че частната жалба следва да бъде оставена без уважение.

В съдебно заседание касационният жалбоподател и ответник по частната жалба Агенция „пътна инфраструктура“, не е взел участие.

ЧАСТНИЯТ ЖАЛБОПОДАТЕЛ „ЛЕВЕТОН“ ЕООД и ответник по касационната жалба, чрез адв. Л. в съдебно заседание заяви, че поддържа частната жалба и възражението в отговора по касационната жалба, като в ход по същество иска от съда да отхвърли касационната жалба и да уважи частната жалба, , не взема становище по жалбата.

От страна на „ЛЕВЕТОН“ ЕООД чрез адв. Л. се претендира и присъждането на разноски пред касационната инстанция по списък и доказателства, че действително са направени – за адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба .

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По касационна жалба на АПИ срещу съдебното решение:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш за налагане на „имуществена санкция“ за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП № [ЕГН] от 01.09.2021 г. на Агенция "Пътна Инфраструктура", с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП на „ЛЕВЕТОН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП), затова че на 01.09.2021 г., в 09:12 часа, пътно превозно средство Влекач Волво ФХ, с рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 20000, брой оси 2, екологична категория Евро 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 50 000, се движил по път А-6 (автомагистрала "Европа") в [община], като при пътния участък на км. 50+427 в посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото ППС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, тъй като нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението е установено с устройство № 1018, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-6 (автомагистрала "Европа") в [община], при км. 50+427.

Съдът е преценил събраните доказателствени материали, разгледани поотделно и в своята съвкупност, за достоверни, вътрешно непротиворечиви, еднопосочни и способстващи за установяване на обективната истина по делото.

В обжалваното решение СРС е приел, че на базата на доказателствената съвкупност са налице изискуемите елементи, обосноваващи обективната страна на нарушението – дата, място и точен час на неговото извършване, регистрационен номер на ППС, данни за собственика или ползвателя, данни за конкретната локация от пътния участък и принадлежността на последния към републиканската пътна мрежа и други и че словесното описание на деянието съответства в пълна степен смислово на сочената за нарушена правна норма. Въпреки това, за да постанови обжалваното решение и отмени електронния фиш, съдът е приел, че е било допуснато неотстранимо процесуално нарушение, засегнало значително правото на защита на санкционираното дружество. След анализ на Глава VII от ЗДвП съдът е приел, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо, тъй като за нарушение по чл.179, ал. 3б ЗДвП не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, поради което отговорността на дружеството за посочения състав на нарушение е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление по реда на чл. 189е и следващите от ЗДвП. Приел е, че е налице основание за отмяна на атакувания електронен фиш, който е бил издаден при изначална опороченост, произтичаща от допуснато съществено процесуално нарушение, като с оглед значимостта на така установения порок, не е разглеждал спора по същество.

Настоящият касационен състав счита така постановеното решение на СРС за неправилно:

Настоящата инстанция не споделя извода на СРС, че за вмененото на “ЛЕВЕТОН” ЕООД нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП не е предвидена законодателна възможност

за издаване на електронен фиш, поради което отговорността му за посочения консумиран състав на нарушение, е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление по реда на чл. 189е и следващите от ЗДвП.

В разпоредбата на чл. 167а от ЗДвП е регламентирана процедурата, чрез която Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси, като в чл. 167а, ал. 2 са регламентирани правомощията на служителите в АПИ, както и актовете, които могат и следва да издава контролните органи. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП изрично е регламентирано, че при изпълнение на функциите си по този закон служителите на АПИ създават и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП. В този смисъл законодателят е регламентирал възможността за ангажиране отговорността на правните субекти за извършени административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, чрез издаване на електронни фишове и налагане на имуществена санкция за тези нарушения, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП. В тази връзка, в правилото на чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП се съдържа изрична регламентация за издаване на електронен фиш за нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП.

Въпреки че в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП е направено препращане към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП. В този смисъл е и нормата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към която препраща чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, който предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3-3в, както и тази на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където изрично е посочено "електронни фишове за нарушения по чл.179, ал. 3- 3в", сред които се включва и настоящото такова по чл.179, ал. 3б ЗДвП. Допълнителен аргумент за този извод налага анализът на разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП. С посочените норми се регламентира правото на собственика или ползвателя на ППС, с което е извършено нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП, да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответна декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган, тъй като Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. При изпълнение на своите правомощия и при нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, може да бъде издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП.

Така, като е отменил обжалвания електронен фиш въз основа на

несъществуващи нарушения на процесуалния закон, Софийския районен съд е постановил решението си при допуснато от самият него нарушение на материалния закон.

Предвид изложеното не са налице приетите от Софийския районен съд съществени процесуални нарушения, поради което съдът е дължал произнасяне по съществуващото на спора, каквото в случая липсва. Касационната инстанция не може да се произнесе с решение по съществуващото на спора, защото това би довело до ограничаване правото на защита на нарушителя и би го лишило от една съдебна инстанция. Решението следва да се отмени изцяло (и в частта а присъдените разноси) и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Не следва да се разглеждат от касационната инстанция, а от първоинстанционния съд при новото разглеждане на делото възражението за по-благоприятен закон – чл.10б, ал.7 от ЗП, както и относно размера на наложената санкция и съответствието ѝ с приложимите разпоредби по правото на ЕС, както е разтълкувано от Съда на ЕС, повдигнати пред касационната инстанция от „ЛЕВЕТОН“ ЕООД.

По частната жалба от „ЛЕВЕТОН“ ЕООД.

Частната жалба е подадена в срок и е допустима. Независимо от това, не следва да бъде разглеждана по същество относно възраженията за следващ се по-висок размер на адвокатското възнаграждение. Предвид отмяната от касационната инстанция на съдебното решение на СРС и в частта за разноските по изложените съображения, то определението, с което е разгледана молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските е без предмет – тъй като липсва акт, който да бъде изменен. На процесуално основание касационната инстанция следва да отмени и обжалваното определение, тъй като едва при новото разглеждане на делото и в зависимост от изхода на правния спор – законосъобразността или не на оспорения ЕФ според състава на съда, следва да бъде разрешен и въпроса за присъждането на разноси в полза на дружеството

При този изход на спора по касационната и частната жалби, и тъй като въпросът за законосъобразността на Електронния фиш не е разрешен по същество от касационната инстанция, съответно на този резултат не може да бъде разгледано и искане за разноси, то не се присъждат и разноси за адвокатско възнаграждение пред касационната инстанция. По арг. от чл.226, ал.3 АПК, при новото разглеждане на делото,

първоинстанционният съд се произнася и по разноските пред касационната инстанция.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и чл. 222, ал. 2 във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3702 от 01.08.2023г., постановено по АНД № 20231110206359/2023 г. по описа на Софийския районен съд
ОТМЕНЯ Определение № 218/19.01.2024г., постановено по АНД № 20231110206359/2023 г. по описа на Софийския районен съд
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.....2.....